

mig at omtale, nemlig den særlige Liste, der skal affattes. Jeg har endnu det Haab, at efter den almindelige Misbilligelse, der er udtalt med Hensyn til den, vil den bortfalde. Da imidlertid den høitærede Justitsminister igaar syntes at fastholde, at denne Bestemmelse kunde have sine gode Sider, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der dog formeentlig er en Mangel ved Loven. § 28 bestemmer jo nemlig, at en Deel deri nævnte Personer: Militaire, Sold- og Postembedsmænd, Ræger osv., skulde kunne fritages for at blive Nævninger, naar de begjære dette. Naar det nu er sandsynligt, ja, jeg kan sige vist, at paa den i § 32 omtalte Liste, hvoraf der skal leveres Afkrift til vedkommende Amtmand, vil en stor Deel af disse Personer blive opført, seer jeg ikke, hvorledes de skulde kunne blive fritagne for at blive opførte paa denne Liste, da jeg ikke kan finde i Lovudkastet nogen Bestemmelse om, hvorledes de i § 28 nævnte Personer kunne blive fritagne for at blive opførte paa den i § 32 nævnte Liste. Skulde jeg have overseet det, beder jeg om Undskyldning. Det er omtalt i Udcastets § 36, at man af denne Liste skal udvælge en Deel Medlemmer; men der er ikke stillet andre Betingelser end de i § 35 angivne, nemlig at det skal være dem, som paa Grund af Dygtighed, Selvstændighed og Agtværdighed ansees bedst skikede til at være Nævninger. Det er under Forudsætning af, at man vil fastholde denne særlige Liste — hvilket jeg har det Haab, at man ikke vil — at jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa denne formeentlige Mangel i Loven. Den Grund, som den høitærede Justitsminister anførte igaar som Marsag til den dobbelte Liste, forekommer mig rigtignok ikke at kunne begrunde en saadan Afstillelse i tvende Slags Nævninger. Den ærede Minister sagde, at man havde ingen anden Grund dertil, end at man ønskede at sikke sig et vist Antal ældre Mænd. Men da de paa den almindelige Liste Opførte, naar de skulle opfylde Betingelserne for at have Valgret til Folkethinget, maae være over 30 Aar, har man kun Folk fra 30 til 40 Aar paa denne Liste, hvorimod alle de Andre, der skulle opføres paa den anden Liste, isald man beholder den, ere fra

40 til 65 Aar. Naar nu alle disse bleve opførte paa een Liste og man kun havde anseet det fornødent at sikke sig halvt saa mange af de Eldre som af de Yngre, forekommer det mig, at det skulde være et ganske forunderligt Spil af Skjæbnen, om det ikke skulde lykkes at faae et saadant Antal ved kun at affatte een Liste og deraf udtage det fornødne Antal ved Lottrækning. Jeg haaber derfor, at denne Bestemmelse vil efter den almindelige Misbilligelse, som den har fundet her i Salen, falde bort, og at den af mig fremhøvede, formeentlige Mangel saaledes ikke vil have nogen videre Betydning.

Brun: Da den største Deel af de Bemærkninger, som jeg kunde have at gjøre ved det foreliggende Lovudkast, allerede paa en saa særdeles dygtig Maade ere fremsatte, skal jeg kun tillade mig ganske kort at opholde det ærede Thing med nogle saa Bemærkninger, som jeg troer ikke at turde undlade at gjøre, navnlig for at de kunne komme under Behandling i det Udvalg, som ventelig vil blive nedsat. Naar der i § 30 bliver sagt, at Kommunalbestyrelserne skulle affatte Lister over dem, der kunne være at optage blandt Nævningerne, vil der utvivlsomt forekomme en stor Masse Menneker, som ikke kunne være de Mænd bekendte, der skulle danne Udvalget. Det er Noget, der i den daglige Praxis, navnlig paa Landet ved Amtsrådene, jævnlig kommer for, at man skal approbere Valg paa Mænd, som man ikke kjenner til. Dette vil upaatvivlelig ogsaa blive Tilfældet med disse Lister, og man maa derfor gjøre Udvalget større, end Udcastet har paatænkt. Det forekommer mig derfor, at en Udvei til at slippe bort fra denne Ulempe burde aabnes og en saadan kunde maaskee let tilvejebringes derved, at Sogneforstanderskabet udpegede dem, der i Sognet ansaae for at være de meest skikede Mænd til at udnævnes til Nævninger. Der er en anden praktisk Bestemmelse, der maaskee kunde tilspies denne §. Det er en Erfaringsætning, at lige Lister, som skulle indkomme til bestemt Tid, ikke altid gjøre det. Vi have seet det med Folkethingslisterne; der har været reist ikke saa faa Sager i saa Henseende. Man kunde derfor maaskee tilspise Sen en Tvangsklausul med Hensyn til Tiden, inden hvilken